

Bemærkninger til foranstående forslag.

Konventionens forhistorie.

Som følge af den udvikling, der fandt sted inden for fiskeriet i en række lande i sidste halvdel af forrige århundrede, opstod et naturligt behov for videnskabelige undersøgelser af fiskebestandene m. m. med henblik på at udnytte de eksisterende forekomster bedst muligt, og efterhånden blev det almindelig erkendt, at et internationalt samarbejde med hensyn til fiskeriundersøgelserne i høj grad var påkrævet. Denne erkendelse førte til, at Det internationale Havundersøgelseråd blev oprettet på et møde i København i 1902 på basis af en noteveksling mellem de interesserede stater.

Rådet har til opgave på international basis at fremme og støtte udforskningen af havet, særligt med henblik på havets levende rigdomskilder, dels ved fælles planlægning og udførelse af forskningsopgaverne, og dels ved publicering af de opnåede forsøgsresultater. Rådet blev oprettet for en 5-årig periode, der siden stadig er blevet forlænget.

Lige siden sin stiftelse har rådet haft sit hovedsæde i København.

Foruden de 5 nordiske lande er Belgien, Dahomey, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene, Polen, Portugal, Spanien, Storbritannien og Sovjetunionen medlemmer af rådet.

I de senere år har der inden for rådet fra forskellig side gentagne gange været fremsat stærke ønsker om, at der blev skabt et nyt retsgrundlag for dette ved indgåelse af en formel konvention for derved at få rådets retsstilling nærmere fastlagt ved folkeretlig overenskomst, således som tilfældet er for en række andre internationale organisationer.

Da Danmark som nævnt siden rådets oprettelse har været værtsland for dette, mente regeringen at burde imødekomme en anmodning fra rådets præsidium om at indbyde til en konference med henblik på at indgå en formel konvention om rådet. En sådan konference blev afholdt i København i dagene 7.-12. september 1964 med deltagelse fra 15 lande, nemlig Belgien, Danmark, Finland, Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Holland, Irland, Island, Italien, Norge, Polen, Spanien, Sovjetunionen, Storbritannien og Sverige.

Konferencen resulterede i enstemmig vedtagelse af en konventionstekst, der ved udgangen af 1964

var blevet undertegnet af i alt 16 lande, d. v. s. samtlige rådets medlemslande med undtagelse af Dahomey. To lande, Island og Sverige, har allerede ratificeret konventionen, hvorhos der i Frankrig er gennemført de til dens godkendelse fornødne formaliteter.

Konventionens indhold.

Af konventionens bestemmelser skal følgende fremhæves:

Området for rådets virksomhed er fastlagt til Atlanterhavet med tilstødende have med særlig vægt på den nordlige del af Atlanterhavet.

Under konferencen opnåedes der enstemmig tilslutning til, at rådets hovedsæde fortsat skal være i København.

En forudsætning herfor har for de fleste af medlemslandene været, at spørgsmålet om rådets rettigheder og immuniteter som international organisation blev klarlagt. Bestemmelsen i konventionens artikel 15 tager sigte på at opfylde denne forudsætning. Herefter skal rådet, dets delegerede og sagkyndige samt dets embedsmænd nyde sådanne privilegier og immuniteter, som er nødvendige for udøvelsen af deres funktion, og som rådet træffer aftale med de enkelte deltagende stater om. Med denne bestemmelse og på baggrund af reglerne i § 1 i lov nr. 72 af 7. marts 1952 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer er der skabt mulighed for at sikre rådet og dets embedsmænd samme rettigheder og immuniteter, herunder skatte-, told- og afgiftsmæssige fritagelser, som er indrømmet f. eks. verdenssundhedsorganisationens herværende regionalkontor og dets embedsmænd, idet det findes naturligt, at Det internationale Havundersøgelseråd får samme status. Når konventionen er trådt i kraft, må der mellem rådet og den danske regering afsluttes en værtsoverenskomst i lighed med den, som er afsluttet med World Health Organization vedrørende denne organisations herværende regionalkontor (bekendtgørelse nr. 24 af 19. juni 1964).

Ifølge artikel 4 skal rådet tilstræbe et samarbejde med andre lignende internationale organisationer. Det bør i denne forbindelse fremhæves, at ifølge konventionen af 24. januar 1959 angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav skal den i henhold til nævnte konvention nedsatte kommission rådføre sig